

lovens § 35. Sagen staar nu som en Bevillingssag, og den højtærede Minister ved meget vel, at han ikke er i Stand til at lægge to Mursten oven paa hinanden uden at have faaet Bevilling dertil af Rigsdagen. Nu er det altsaa Bevillingsmyndigheden her, der skal afgøre, hvorvidt den vil gaa med til disse 2½ Mill. Kr. eller ikke. Hvis Bevillingsmyndigheden siger Nej, sker der ikke noget, saa er Ministeren ikke i Stand til at overføre de omtalte Tropper fra Jylland-Fyn til Sjælland. Her, siger jeg, have vi en stærk Stilling, og hvis vi finde, at Øjeblikket ikke er gunstigt nu, eller at vi ikke have Raad til det i Øjeblikket, er der ingen, som kan gøre noget som helst Ansvar gældende mod Rigsdagen, fordi vi nægte at gaa med til denne Bevilling. Det gælder her, ligesom det gælder i alle andre Forhold i Livet: Man skal sætte Stævne efter Ævne. Under saa vanskelige finansielle Forhold som dem, vi leve under, mener jeg, at det er uforsvarligt at gaa til de forøgede Bevillinger, som Ministeren her forlanger, tilmed naar det saa viser sig, at det, der skal iværksættes for disse Bevillinger, medfører, at Soldaterne fra de gode Kvarterer, hvor de nu ere, rimeligvis komme til langt daarligere Kvarterer herovre paa Sjælland. Det er en Grund til, hvorfor man helst bør udsætte denne Sag, til man finder et belejligt Tidspunkt til at afgøre den.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Den ærede Forsvarsminister mente, at de 6 Byer havde dannet en Ring for at skrue Fordringerne op overfor Staten. Denne Udtalelse maa jeg bestemt protestere imod. De 6 Byer have ikke dannet nogen Ring for at slutte en Overenskomst, hvorved der stilledes ublu Fordringer overfor Staten. De paagældende Kommuner skulde tilsammen optage et Laan paa over 8 Mill. Kr., og deraf skulde en By, Vordingborg, der kun har 4,000 Indbyggere, laane den ene Million. Denne Sag var virkelig saa alvorlig for disse Byer, at der var al Grund for dem til at forhandle dette Spørgsmaal, forinden man bandt sig overfor Staten. Jeg maa derfor i enhver Henseende tilbagevise det Angreb, den højtærede Forsvarsminister fremsatte overfor Byernes Samvirken i dette Spørgsmaal. Den ærede Minister nævnede, at Næstveds Borgmester, som var Deputationens Ordfører, ikke boede i Byen. Jeg

kan glæde den højtærede Koneilspræsident med den Oplysning, at han flytter ind i Næstved Købstad til April Flyttedag.

Endelig vil jeg i Anledning af det Svar, som den ærede Forsvarsminister gav det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) om Maaden, hvorpaa Forhandlingerne angaaende Garnisonerne paa ny skulde komme i Gang, sige, at jeg havde hele Tiden tænkt mig, at disse Garnisoner skulde lægges i de Byer, hvor Militæret havde Brug for dem, at Garniseringen i det hele skulde ordnes ud fra militære Hensyn og ikke under Hensyn til, om en eller anden By vilde agere Lokkedue overfor de Byer, der først var tiltænkt Garnison. Hvis det nu er Meningen, at der skal sjakres med Kommunerne, haaber jeg, at der i endnu højere Grad skal være Ørenlyd for at udsætte hele denne Sag.

Formanden: Jeg skal her udsætte Mødet. Det genoptages i Aften Kl. 7½.

Mødet udsat Kl. 4⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7³⁰.

Johannes Jensen: I de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, saavel som i forskellige i Eftermiddagsmødet fremsatte Udtalelser er den Opfattelse kommen til Orde, at Indkvartering i Kaserner var langt at foretrække for Indkvartering hos Borgerne. Denne Opfattelse deler jeg ikke, og jeg skal sige, hvorfor jeg ikke gør det. Jeg indrømmer ganske vist, at Indkvartering hos Borgerne vanskeliggør Mandskabets Fuldkostforplejning, men jeg mener paa den anden Side, at denne Indkvarteringsmaade har saa væsentlige Fortrin, at den bør foretrækkes, hvor Forholdene i øvrigt tillade den. For de Byer, der skulle have Garnison, er det en Fordel, at Indkvarteringen finder Sted hos Byens Borgere, thi derved tilføres der disse en sikker aarlig Indtægt, der faar større Værd, jo mindre Byen er — naturligvis indenfor visse Grænser. Det er ogsaa saaledes, hvor der er saakaldt privat Indkvartering eller kommunal Indkvar-